

**ANDOVSKI
ZVAUN V
SOMBOTELI
STR. 4**

**»DELO, KI GA
OPRAVLJAM Z
UŽITKOM«
STR. 6**

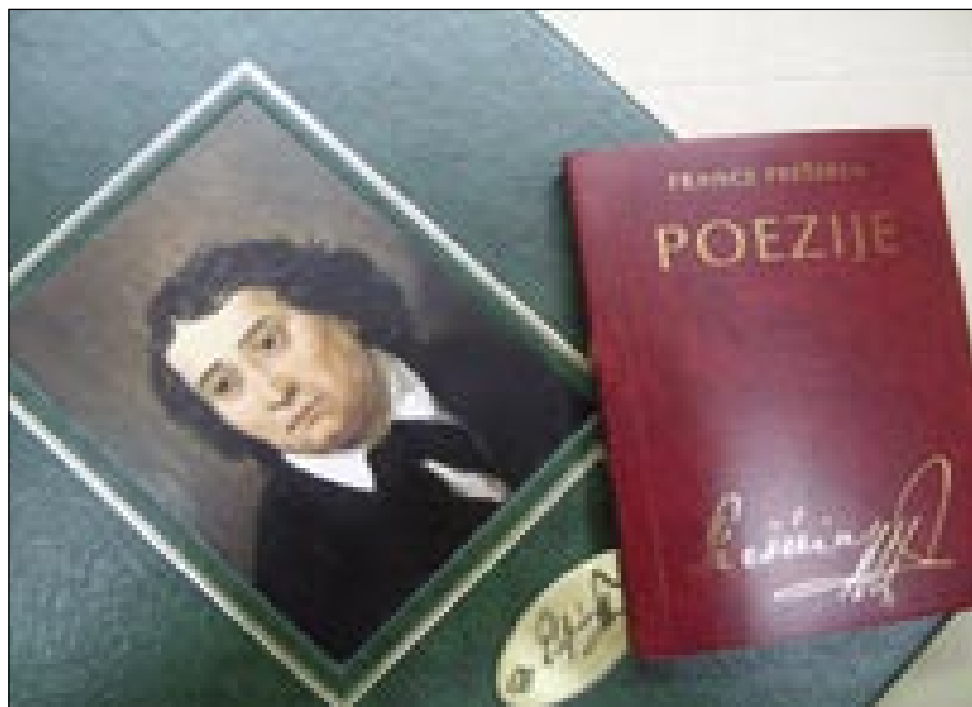
Porabje

ČASOPIS SLOVENCEV NA MADŽARSKEM

Monošter, 8. februarja 2007 ☼ Leto XVII, št. 6

8. FEBRUAR, SLOVENSKI KULTURNI PRAZNIK

Osmi februar, slovenski kulturni praznik, je praznik ljubezni do slovenske besede. Praznik našega, slovenskega jezika, ki nas opredeljuje kot Slovence; jezika, v katerem je v 19. stoletju naš Prešeren zapisal svoje najpomembnejše pesniške stvaritve, in Slovenci smo ga proglasili za svojega največjega pesnika. Od Prešernovega do današnjega časa je v slovenskem jeziku nastalo nešteto prekrasnih literarnih stvaritev; a Slovenci, naj si bomo v Sloveniji ali izven nje, ne ustvarjamo le v slovenskem knjižnem jeziku: prvobitna slovenska materinščina skoraj vsakega Slovenca je narečje ali katera od pokrajinskih različic jezika. V Porabju je narečje postalo tudi knjižni jezik, saj v njem izhajajo knjige, v njem se ustvarjajo prispevki za časopis, narečje slišimo na valovih Radia Monošter... Narečje je izvorna materinščina Porabskih Slovencev, materinščina mater in očetov, babic in dedkov, žal ne tudi vnukov in pravnukov, materinščina vseh, ki so na tej skromni porabski zemlji več kot tisočletje čuvali svetinje slovenstva, porabski slovenski jezik in porabsko slovensko srce... Vse do danes... Do nas in vas... Ta trenutek, zdaj in tu, še lahko vsaj pišemo slovensko, v upanju, da boste mnogi razumeli. In morda, kdaj, ob kakšni božji

iskri, tudi začutili. Začutili usodnost tega, da razumete in čutite, da je bila slovenska beseda darilo, za katerega pa žal danes starši v Porabju prikrajšate svoje otroke, stari starši vnuke...

Slovenski jezik in kultura sta naša osebna izkaznica, nas opredeljujeta za Slovence, za narod, ki se stoletja prebija skozi zgodovino in si prav z ohranjanjem jezika zagotavlja svoj obstoj; slovenski kulturni prostor je v prihodnji Evropi brez meja lahko še bolj trdno povezan in tudi Porabje je lahko njegov še bolj trden člen ter branik. Toda če se hočemo Slovenci v matici in izven nje kot narod medsebojno bogatiti in krepiti, se moramo še bolje poznati

in sprejemati. Velikokrat se govori in piše, da velik odstotek Slovencev v Sloveniji ne ve skoraj nič o zamejskih Slovcih. Tudi obratno se dogaja. Zakaj je te vezi tako težko utrjevati??? Imamo skupen jezik in skupno dušo; zamejski Slovenci ste bogatejši od nas, Slovencev v matici, ker sanjate v dveh jezikih; ste Porabci, Štajerci, Korošci, Benečani, Tržačani... A vsem tem poimenovanjem je nadpomenka Slovenci.

Povezovanje in sprejemanje je vaša in naša bodočnost. V Porabju delujejo številne kulturne skupine, ki predvsem v narečni obliki ohranjajo porabsko kulturno, besedno, glasbeno in etnološko, izročilo. Kulturne skupine

so v šolah, njihovi člani so učenci, številne skupine pa delujejo pod okriljem Zveze Slovencev. Če pogledamo strukturo članov, so to predvsem starejše generacije (nekaj je seveda tudi mlajših članov). In tu se upravičeno lahko vprašamo, kam v Porabju poniknejo mladi... Verjetno daleč v stran iz Porabja, tudi v tujino, ker jim doma ni zagotovljeno dostojno preživetje... Tako se porabsko kulturno življenje vedno bolj zapira samo vase, kar na dolgi rok ne bo pozitivno. Kaj če bi snovalci porabske kulturne politike malo odprli okna rahlo zatohle izbe in spustili vanjo malo svežega, žlahtnega zraka? Konkretno: če bi si omislili letno recimo nekaj

nastopov (za letos je načrtovan samo eden!) premišljeno izbranih slovenskih vrhunskih umetnikov z vseh umetniških področij v Monoštru... Lani in predlanskem sem v okviru Zavoda RS za šolstvo organizirala kulturni dan - približno 50 Porabcev smo peljali na ogled gledališke predstave v Maribor. Po izrazih zadovoljstva sodeč ni nobeden izmed njih imel negativnega mnenja, še več, prav vsi so obiskovanje takih kulturnih dogodkov pohvalili. Spoštujmo torej domačo kulturno tradicijo, a ne zapirajmo se pred vplivi in možnostmi od zunaj, mislim iz matice, saj le-ti ne pomenijo vedno česa slabega. Nasprotno: lahko nas bogatijo in dajo širino, pa še naučimo se kakšno lepo slovensko besedo ali spoznamo nove prijatelje...

Osmi februar je obletnica Prešernove smrti; ja, čuden narod, ti Slovenci, ki slavimo smrt namesto življenja. Toda le nekaj dni za tem je valentinovo, praznik ljubezni, ki smo ga uspešno poslovenili... Vsaj trgovci in cvetličarji. Verjamem, da je v vseh povezavah med 8. in 14. februarjem, med pesmimi in jokom, med besedami in molkom, med biti in ne biti, med menoj in vami - usojenost ljubezni...

Valerija Perger

Ustanova dr. Šiftarjeva fundacija

OB DVEH TROMEJAH NA PANONSKEM PROSTORU

Dosedanji in prvi predsednik programskega sveta Ustanove dr. Šiftarjeve fundacije akademik dr. Anton Vratuša je presodil, da je čas za zamenjavo in za naslednico izbral dr. Eletko Korpič - Horvat. Pred kratkim se je prvič pod novim vodstvom sestel programski svet in sprejel letošnji delovni program.

Prvi večji dogodek bo 4. maja mladinska kulturna prireditve Dan spominov in tovarištva. Letošnja tema bo Sezonsvo in izseljenstvo, naslov pa »O Vrba! srečna, draga vas domača«. Osrednji govornik bo dr. Anton Vratuša, v programu pa bodo sodelovali učenci iz Porabja, Benečije in Prekmurja. Predvideno je, da bo »sodobno« izseljenstvo na Goričkem predstavil ravnatelj osnovne šole Kuzma in tamkajšnji župan Jožef Škalič; učenec, ki ima starše na tujem, pa pripovedoval o neposrednem občutju sezonsva. Letos bo izšla tudi publikacija o petih dosedanjih Dnevih spominov in tovarištva. Tekst bo napisal Jože Vugrinec, večino fotografij pa bo prispeval Aleksander Krpič, ki vestno beleži dogajanje v Vrta spominov in tovarištva na Petanjcih.

Med večje, pomembnejše in v organizacijskem smislu zahtevnejše projekte sodijo priprave na mednarodni simpozij »Ob dveh tromejeh na panonskem prostoru« in v letu 2008 zbornik referatov in razprav. Za osnovo simpoziju je lansko enodnevno in odmevno posvetovanje, o katerem je predsednik odbora za manjšine pri Slovenski akademiji znanosti in umetnosti, akademik dr. Jože Pogačnik, povedal: »Začeli smo z zahodno mejo in se posvetili slovensko - italijanskim odnosom. Zdaj smo pogledali prekmursko stvarnost, ki je tako zelo tipična zaradi večplastnosti. Tu so narodi, etnije, kulture in religije, ki se srečujejo, in ki so v slovenskem kontekstu obrobno znane.« Predvideno je, da bodo na simpoziju sodelovali strokovnjaki iz vseh štirih sosed, tamkajšnjih univerz in strokovnih ustanov. Vodja projekta je akademik dr. Anton Vratuša.

Pregled spominskih drevnin, rastlin in grmovnic s predlogom vizije ureditve spominskega dela Vrta spominov in tovarištva bo pripravil dr. Aleksander Šiftar. Z delovnim naslovom »Atelje Vrta spominov in tovarištva Petanjci« pa so se začele priprave na prvo likovno kolonijo, predvidoma v letu 2008. Septembra bo izšel tudi Vodnik po Goričkem, ki je v pripravi že dalj časa. Sicer pa je želja Programskega sveta, občine Tišina in njenega župana Jožefa Poredoša, da bi postal Vrt spominov in tovarištva na Petanjcih pomembnejša prekmurska turistična točka, ki bi si jo ogledali obiskovalci tega dela Slovenije. Zato se bo vodstvo programskega sveta povežalo s pomembnejšimi turističnimi organizacijami in predlagalo, naj v svoje programe vključijo tudi Vrt spominov in tovarištva.

eR

Urad Vlade Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu vas obvešča, da je bil 26.01.2007 v Uradnem listu Republike Slovenije št.

7/07 objavljen javni razpis za:

1) finančno podporo avtohtoni narodni skupnosti v zamejstvu v letu 2007 in

2) finančno podporo Slovincem po svetu v letu 2007

Cilj javnega razpisa je spodbujanje dejavnosti, ki med Slovenci v zamejstvu in ostalimi Slovenci, ki živijo v tujini, omogočajo:

- utrjevanje in ohranjanje narodne, jezikovne ter kulturne identitete,
- medsebojno povezovanje,
- ohranjanje vezi z Republiko Slovenijo,
- vzdrževanje struktur in dejavnosti avtohtone slovenske narodne skupnosti v sosednjih državah in vzdrževanje struktur in dejavnosti Slovencev v izseljenstvu.

Dokumentacija razpisa je dosegljiva na spletni strani Urada:

www.uszs.gov.si.

MOLIMO ZA KRŠČANSKO EDINOST

Konec januara je znouvič preteko vu dūhi ökumenizma, tistoga cerkvenoga gibanja, štero si je za nalogo postavilo edinanje krščanskih konfesij. Če gli se je tou gibanje začnilo že na začetki dvajsetoga stouletja na iniciativo protestantskoga duhovnika Paula Watsona, šteri je molo za edinost Kristušovih naslednikov, se je rimsko katoliška cerkev vključila v tou gibanje samo par desetilejt sledi, po Drugoj vaticanskoi sinodi. Vezdaj je že tradicija, ka se vsakše leto osem dni po večeraj zberejo verniki različnih krščanskih konfesij ino skupno molijo ednouk v cerkvi edne, drgouč drüge

pád opravlaio slovesni obred, v četrttek pa je v navzoučnosti kalvinskoga pušpeka dr. Márkus Mihályja celebriral sveto mešo katoliški pušpek dr. Veres András. V petek je v katedrali bila sveta meša, v soboto v kalvinskoi cerkvi boža služba, v nedelo je pa končo ökumenski molitveni keden kalvinski duhovnik Jakab Bálint vu nouvoj katoliškoi cerkvi predmestja Sombotela v Herényi.

Frančiškanski redovni duhovnik - profesor Reisz Pál: »Sküpnna molitev ma že več kak stouletjno tradicijo. Po cejlom svejti, gde katoličani ino protestanti živejo eden pouleg drugoga, tam, gde se

fosor, direktor Premontrejske gimnazije sv. Norberta: »Iniciator mladinske ökumenske meše, štera je že gratala tradicionalna, je Akademija za izobraževanje odrasčenih Martineum. Mi duhovniki držimo za važno, ka bi se tüdi mladina med sebov povežala, ar so krščanske konfesije v gnešnjom svejti trno odvisne od endrugoga. Zavolo toga so 31. oktobra 1999. leta, na den reformacije v Augsburgi na pobüdo papeža Janeza Pavla II. posamezne konfesije podpisale sküpnni komünike, na podlagi šteroga sklenejo kompromis v važnij pitanjaj ino bodejo tolerantni eden do drugoga. Želejo vküperšlišiti, želejo biti povežani s Kristušom, z bratskimi cerkvami, med sebov, s cejlo živo naturo, tao štere smo tüdi mi.«

Gregersen-Labossa György evangeličanski duhovnik: »Centralna tematika letošnjega ökumenskoga molitvenoga kedna je bilou karitativno ino diakonsko delo, štero opravljajo na župniščaj. Glavno pripetje letošnjega molitvenoga kedna je bilou pouleg mladinskoga srečanja i srečanja pušpekov, srečanje karitativnih ino diakonskih skupin. Letos smo se iz poštüvanja tüdi mi evangeličani spominali Arpadovičeve sv. Elizabete, štero sveti letos praktično cejla Evropa, cejli svejt Ona je edna od najbolje popularnih svetnic. Sveta Elizabeta je praktično bila diakonisa. Mi jo tüdi za toga volo častimo, ka je pomagala srமாகom, betežnikom, či gli je bila kralevska hči. Edna naloga naše cerkvene službe je, ka telovno, duhovno potrejte betežnike ino starce pri različnih funkcijah tüdi kak božja stvorejnja častimo. Te keden je po cejlom svejti zatonił krič na pomouč južnoafriškoga srmášta.«

Suzana Guoth

Z lejve prouti desni: Jakab Bálint, Gregersen-Labossa György, Orbán Imre-Márk v sombotelskoi evangeličanskoi cerkvi

konfesije, gde po staroi navadi gostüjoi duhovnik glasi božoi rejč. Celou za duhovno osnavlanje mladine aldüjejo zdaj že tretje leto po eden večer.

V Somboteli se je začno ökumenski molitveni keden 21. januara v šestoi vöri večer v evangeličanskoi cerkvi. Božoi sveto rejč je glaso predstojnik frančiškanskoga samostana Orbán Imre Márk, v sodelovanji kalvinskoga duhovnika Jakab Bálinta ino evangeličanskoga duhovnika Gregersen-Labossa Györgya. V pondejlek je v frančiškanskoi cerkvi sv. Elizabete držo božoi službo evangeličanski duhovnik Labossa György, v torek je mladinsko mešo celebriral katoliški plebanoš Németh Norbert, v srejdje je v cerkvi sv. Martina baptistični pridigar Révész Ár-

nahajajo najmenje po dvejtiri konfesije v bližini, organizirajo usako leto na podlagi kakšnoga svetopisemskoga citata sküpnni molitveni keden. Tematiko vödao v ednom zvezki, šteroga razšürjavajo po cejlom svejti. Letošnje izdajo so vküperpostavili vu južnoafriškoi deželi, štera se imeniüje Umlazi ino jo sprejeli na mednarodnom forumi. V prvom redi vsebuje misli takšnih lidi, šteri ščejo pomagati telovno ino düševno onemoglim, glühim, nemim, brezposelnim, šteri se trüdiüjo, ka bi oblادali siromaštvu, beteg, brezposelmost. Posebno mesto je doubou letos boj proti AIDS-a, od šteroga trpi pau tam živečoga lüstva.«

Gábor Bálint József, premonstrejski redovni duhovnik-pro-

O PESMIH V PREBOLDU

V Preboldu blizu Celja so 20. januarja organizirali *Mednarodni simpozij o slovenski ljudski pesmi*. Konference so se udeležili ljudski pevci in godci, člani in vodje pevskih zborov. Poslušali so tri predavanja. *Dr. Marija Klobčar* z Glasbenonarodopisnega inštituta v Ljubljani je predavala o *kresnih pesmih*, ki so jih peli na dan sv. Janeza Krstnika (24. junij). V Beli krajini so jih v Adlešičih pela dekleta „kresnice“, ki so okoli kresa (ognja) „kresovale“ (plesale). Na Štajerskem so imenovali ta praznik „Ivanje“ (po sv. Ivanu) in so plesali „ivanji ples“ okrog ognja. Kresne pesmi je zapisoval že Stanko Vraz v knjigi „Narodne pesni ilirske“ (1839), ob koncu 19. stoletja pa Karel Štrekelj. Nekaj kresnih pesmi so na Slovenskem posneli na fonograf leta 1914. Skladatelj in profesor glasbe *dr. Ivan Florjanc* je govoril o tipično slovenskem – *fantovskem petju*. Fantje so peli v krogu, pod prostim nebom. To petje ni vezano na obrede, je intimno petje. S fanti je lahko pel le tisti, ki ga je fantovska družba sprejela. Fantje so imeli svojega „župana“, ki so ga volili na „rovaš“ (palica s črticami). Spomin na fantovskega župana je ohranjen v pesmi: „Ne hodi za mano, ne boš me dobil – sem od tist'ga župana, ki rib'ce lovil.“ Vsaka vas je imela svojo fantovsko družbo, ki je – med drugim – pazila na to, da iz drugih vasi ne bi

Na večernem koncertu so nastopile ljudske pevke iz Monoštra in Števanovcev

hodili fantje k dekletom v njihovo vas. Ko pa se je dekle vseeno poročilo s fantom iz druge vasi, so fantje potegnili „šrango“ in je ženin iz druge vasi moral plačati za nevesto. *Marija Kozar* je v besedi, sliki in zvoku predstavila *Slovenske pesmi in šege v Porabju na Madžarskem*. Inačice arhaičnih pesmi je predstavila kronološko od 12. do 20. stoletja. Porabsko lirsko pesništvo obsega obredne, vojaške, pivske, šaljive in otroške ter ljubezenske pesmi. V pripovednem pesništvu Porabja prevladuje ljubezenska in družinska tematika. Porabske ljudske pesmi so po motiviki in tematiki najbolj podobne pesmim v Prlekiji na Štajerskem. Obredne pesmi se vežejo na življenjske in koledarske šege. Za Porabje značilna ženitovanjska šega je „podaraj“, poznali so tudi slovensko posebnost „pritrkavanje“ ob pogrebu. Od koledarskih šeg je posebnost božično in trikraljevsko koledovanje.

V popoldanskem delu konference so se predavatelji in poslušalci pogovarjali o možnostih ohranjanja ljudske pesmi in ljudskih šeg. Dva od udeležencev sta na koncu diskusije presenetila navzoče z novoletnim koledovanjem.

-mkm-

Za porabsko kulturo pa materno rejč...

...se dosta lidi redno trōjdi pa kak kaže danešji kej, de se ške vseveč lüstva moglo trōjdit. Na Zvezi nas tū dosta nauvoga dela čaka, stero mo bola vztrajno mogli opravlati pa bola nōjcati pravice organizacije tū. En tau dela nam ranč kulturne skupine dajo. Za djilejšom z vodji skupin smo se konkretno za dvaujo vekšo delo vzeli, za vse tanače se njim trno lepau zavalimo.

Brigajmo se za svoje domanje mentore. Ka Porabski Slovenci tau znanje tū majo v sebi, sta dobra pelda na Seniki domanja pevka Vera Gašpar, stera je sama sprajla vküper skupino pa ji vči spejvati domanje pesmi, v Števanovci pa ranč tak školnik Laci Kovač pri domanji gledališki skupini, steri od letos že igre tū sam piše. Prav ma Andraž Sukič, rejsan morajo biti mentorji za folkoro prvi, gda vsevküper mammo dve odrasli pa šest mlašeči skupin. Najprvin smo sprosil informacije od Javnoga sklada za kulturno dejavnost v Ljubljani, kašne variante so za porabske mlade, steri so v službi ali se včijo, kak se leko odijo včit v Slovenijo za mentore amaterski skupin. Najbaugši seminar se je že začno oktobra, zatau najkasnej do geseni mujs moramo pridobiti lidi, stere je že Andraž vōzagledno v svoji danešnji ali ške v mlašeči skupini. Zvōjn toga mo iskali med tistimi deklami tū, najbola med sakalauvskimi, stere se zdaj včijo tadale v Ljubljani ali Somboteli. Na Zvezi vse omogaučimo, tak organizacijsko kak finančno. Iščemo tašne lidi, steri redno gučijo porabski slovenski gezik, če pa ške knjižnoga tū znajo, je pa ške baugše. Najmenje dve-tri lejta nōjcamo, dočas šaulo zgotovijo pa se redno vcuj navčijo pri danešnji odlično pripravljeni mentoraj.

Vküper trbej spraviti mlašeče goslare, če škemo meti gnauksvejta svoje. Gnes enga svojga goslara nejmamo za sprvajat skupin, pa so taši mladi, steri so nadarjeni s tejm. Na fudaše so najbolje prisildjeni folkloristi. Zatau nosi na srcej tau brigo že

dougi lejt Andraž Sukič, vodja seničke folklore, steromi se je pršikalo iz svojga sina pa njegovoga bratranca že dosta vōprinesti. Trdi, ka na Seniki zdaj ške gestejo mlajši, steri majo v sebi nika več za igranje, te trbej pridobiti pa njine stariše. Gli tau je trdo na djilejši Zveze Lujzek Hanžek, dougoletni vodja folklore. Mlajši naj se prej zvōjn fude na tropejti, kitari, klarineti tū včijo špilati. Skur vsi člani predsedstva so o tejm gučali, naj pomagamo pri Zvezi delo tej mlajšov, če trbej, pri ceringi šaulanja tū. Delo je dano. Te mlajše do drugoga djilejša vküper pozovemo s starišami vred pa tau telkokrat, dočas se nam ne pršika pridobiti bar en tau. Na pomauč starišov mo fejs prisildjeni. Gora ponidimo vse variante pomauči Zveze, tak organizacijsko kak finančno. Depa tau je malo brezi mlajšov pa pomauči njini starišov.

Delo na Zvezi za porabske kulturne skupine. Najprvo je, ka omogaučimo vse pogoje za probe pa nastope. Od vsakšoga nastopa se vsikdar sama skupina odlauči, če leko vzeme pozvanje ali nej. Ka paunim nazaj, Zveza je ške nikdar enoj skupini nej prajla dola nišoga nastopa nej. Pa buma sta letno najmenje dva tašiva, steriva koštata skur pau milijona. Ka gnes zvōjn tri skupin 13 skupin leko ma mentore iz Slovenije pa vse 8 folklorni skupin živo muziko, na našo najveško zadovolstvo, smo več lejt delali na tejm. Vse pozvanje za nastope štimamo z vodji ali mentorji pa gostitelom. Spravimo za nastope primeren prevoz, če trbej prenošišče, za dugše poti furt damo naprajti zavarovanje. Na leto prejk petnajset natečajov pripravimo za gledališke skupine, za jubilejne prireditve skupin pa najveške programe Zveze. Zveksoma zandolejmo sprvajat skupine na nastope, na dugše poti vsikdar, če nej, zaprosimo nekoga iz predsedstva. Skaus leta vodimo statistiko o nastopi skupin pa na konci leta pripravimo kroniko dogodkov v Slovenskom kalendari. Od nastopov skupin pišemo članke,

če se je kaj zanimivo zgodilo za druge lidi. Dola obračamo, prejk pišemo gledališke igre v porabsko rejč. Večkrat moramo titi v konflikte, če škemo rejšiti kaj. Ne mislimo prajti, ka nika dela več nejmamo. Eške kelko! Zagnauk že vejmo, od letos tadale mo redno vküpzvali vodja skupin, naj vsebala leko spoznamo probleme, prošnja členov skupin pa ji rešuvamo na njine tanače. Po nauvi potaj delamo reklamo za skupine. Letni program Zveze damo vodjam. Večkrat mo šli na probe, naj se direktno leko srečamo s člani skupin pa vidimo delo. Za Slovence v Soproni, Mosonmagyaróvári pa kaulek tej krajov letos oprvin sami vküper pozovemo pa njim napravimo program s porabskimi skupinami.

Ka prosimo od vodij skupin? Naj vsi baujo oprejt, iskreni do skupine pa do nas tū, naj baurmo partnerji, naj nas ne nōjcamo samo té, če probleme trbej rešuvati, naj informacije redno krožijo med nami pa člani skupin. Oni morajo meti največ informacij od skupine pa biti najbola povezani z njauv, lidi vküper držati pa voditi, z mentorji biti v kontakti. Rejč voditela mora biti valana. Oni morajo meti najveško skrb za slovensko rejč v skupini pa biti za peldo.

Zakoj sam pisala o deli Zveze s skupinami? Zatok, ka je par lidi v skupinaj, sterim se nikdar nika ne vidi, furt samo negativno kritiko majo do nas, se radi užalijo pa šinfajo Zvezo, delo za nji na Zvezi pa finančna pomauč je za nji vse naravno (természetes) pa malo. Depa spravljamo se raj z 99 % aktivistov, steri z veseljom spejvajo, špilajo pa plešejo, se vejo radüvati, so nej nevoškeni na druge, se dajo pozvati na slovenske programe, z veseljom poglednejo pa cenijo druge skupine. Ob tej priliki smo se tū doužni trno lepau zavaliti za vse trüde, za delo vsejm členom, vodjam, mentorom pa muzikantom, želimo njim do sta lejpi nastopov.

Klara Fodor
sekretarka

OD SLOVENIJE...

Drnovšek v Indiji

Slovenski predsednik Janez Drnovšek je obiskal Indijo. V prestolnici New Delhiju se je udeležil mednarodne konference z naslovom »Mir, nenasilje in krepitev Gandhijeve filozofije v 21. stoletju«. Konferenco je organiziral Indijski nacionalni kongres ob stoti obletnici gibanja Satyagraha, ki ga je za miroljuben odpor proti diskriminaciji in krivicam ustanovil nekdanji indijski predsednik in borec za človekove pravice Mahatma Gandhi. Drnovšek se je v New Delhiju sešel tudi z indijskim premierom Manmohanom Singhom. Sogovornika sta izrazila interes za poglobitev sodelovanja med državama na vseh področjih, strinjala pa sta se tudi, da bo k poglobitvi sodelovanja prispevala tudi odločitev indijske vlade, da v kratkem v Ljubljani odpre veleposlaništvo.

Kacin ostaja na čelu LDS

Volilni kongres opozicijske Liberalne demokracije Slovenije (LDS) je minil brez večjih presenečenj, predsednik stranke Jelko Kacin je namreč dobil podporo delegatov in tako ostaja na čelu stranke, ki se vse od poraza na zadnjih parlamentarnih volitvah ubada z razprtijami. Zaupnica je bila izglasovana tudi podpredsednici Zdenki Cerar, za novega podpredsednika pa so delegati izvolili Dušana Kebra. Nekaj poslancev LDS je po potrditvi predsedniškega mandata Jelku Kacinu napovedalo svoj odhod iz stranke.

Rupel v Trstu o odnosih z Italijo

Zunanji minister Dimitrij Rupel se je v Trstu udeležil srečanja s slovensko manjšino na temo »Razvoj odnosov med Slovenijo in Italijo in predsedovanje Slovenije EU leta 2008«. Pred tem se je minister srečal s predsednikom Furlanije-Juljske krajine Riccardom Illyjem in vodstvom obeh krovnih organizacij Slovencev v Italiji, Slovenske kulturno-gospodarske zveze (SKGZ) in Sveta slovenskih organizacij (SSO).

ANDOVSKI ZVAUN V SOMBOTELI

Gda so nas, Andovčane, Sombotelčani pozvali na fašenski ples, meni je včasih tau prišlo napamet, ka mo nesli za tombolo. Vsakšo leto smo vönajšli nika posebnoga; talige, garico, hlapca, dapa zdaj mi je za vruga nika nej napamet prišlo. Prejk eden mejsec smo si zmišlavalali pa smo itak nika nej mogli vönajdti. Že smo samo dva dneva meli nazaj pa smo ešče itak niše ideje nej meli.

»Ka mo zdaj delali,« pripoveddamo pri nas doma v dvauri, gda sam na zvaun (zvonik) pogledno.

»Dja že vej,« pravim drugim. »Simbol vesi je tak zvaun, ešče v vaškom grbi ga mammo. Ka bi bilau, če bi zvaun nesli v Sombotel.«

»Kak bi leko naš zvaun v Sombotel nesli?« pravijo drugi.

»Tak, ka napravimo enga maloga, štiri de ranč tak vögledo kak velki. Baukšo tombolo bi ranč nej mogli nesti.«

Dosta smo si zmišlavalali, dočas smo vönajšli, dapa mantranje je samo potejn prišlo. Meli smo edno nauč pa eden den, ka ga napravimo. Na štiri tale smo se razdelili, pa smo že v tistom minuti vcujstanili delat. Eni so zvaun dolazmerili, drugi so deske iskali, tretji so po mali zvonček šli, štrti so pa travo

vküpbrali po mazevaj. Tau zato trbelo, ka smo strejo slamnasto steli naprajti, tak kak je gnauksvejta vögledalo. Slamo smo nej najšli v vesi, te smo pa élo vküpbrali. Gda je kmica gratala, že smo vsi pri Džurvinom tišlari bili. Trava je bila, deske so bilé, dapa zvončka so nej najšli nin nej.

»Vseedno, zvaun napravimo, če ranč nede zvončka,« pravi tišlar.

»Tisti zvaun je nej zvaun, štiri ne zvoni,« pravim. »Če trbej, te mo v Budimpešto ũšo, dapa zvonček spravim.«

Notra smo nalaožili v kala, pa smo gora djali v ednom piskri vino küjat, nej ka bi zmrznili. Kauli sedem vöre je moglo biti. Deske pa latoške so se oblili pa vino je tü redno šlau. Pomalek je zvaun začno formo meti. Kaulak desete vöre je že stau zvaun. Na tau veselge smo ešče eden piskrič vina goradjali küjat, vejpa zdaj že tak čas mammo, smo prajli. Slamo gorazmlatimo na strejo pa gotovo. Dapa nej tak bilau. Mantranje je samo potejn prišlo. Slamo smo najprvin čistili, pa v šmükle vezali, stere smo s špagautom vküpzvezali. Dočas smo s tejm zgotauvili, že

lau, če bi s štukator cveki zabijavali gora slamo?

Drugi so malo mrnjavili, ka trbej telko mejšati, dapa zato so naprej vzeli cveke pa so začnili zabijavati. Za pau vöre se je že zato vidlo, ka etak bola brž de, dapa nika so nej prajli, nej ka bi dja emo istino. Če bi nej tak bilau, te bi me že davnik zagnali od tistec. Že je vnoči dve vöra bila, gda smo s strejov zgotauvili.

Drugi den (v soboto) predpodnevom v desetoj vöri smo že pá vsi kaulek zvona stali. Šrajfali smo, farbali, križ smo gora na vrejek redli, zato ka smo že samo malo časa meli. Najvekša baja pa tau bila, ka ešče itak nej bilau zvončka. Gda so mi že v petnajstoj bauti tau prajli, ka nega, te sam

Andovce prišo, drugi so že samo namé čakali. Zvonček smo lepau na mesto djali pa smo se kreda dejvali na bal. Zdaj smo že na capaši, smo mislili, dapa pá nej tak bilau. Gda smo lepau vözravnjano z autonom stanili pa prtlačnik (csomagtartó) oprli, ka zvaun notra dejamo, te se je vrug pá skazo. Obračali smo ga gor pa dol, dapa nej smo ga mogli notra v prtlačnik sprajti. Ka zdaj baude?

»S konjskimi kauli mo ga gora pelali,« pravi Kovačin Tibi.

»Nika delajmo, zato ka ovak večerdjo pá dola zamidimo,« pravim.

Trdje smo zgrabili zvaun pa smo ga notrazmantrali. Istino, ka smo vse žmejriji, zato, ka je tak praštjo.

Gda smo zvaun v Somboteli vövezeli iz autona pa smo ga nesli notra, vsakši je ponosen bijo nanj. Dosta smo se mantrali pa rejsan lepau se je posrečo. Drugo pa tau, ka tau je naš andovski simbol. Vrejdno je bilau delati. Kumar smo čakali, naj žrebanje tombole baude. Najgari smo bili, sto ga dobi.

Edna ženska je prišla vö po njega, pa se je vidlo na njej, ka se ma sploy veseli. Gda je ta šla pri meni z zvonaum, je nazaj staučila k meni pa me pitala:

»Ka misliš, dober baude vanej na dvorišči senice polagat v njem?«

Nejsam vedo, ka naj povejm na tau, samo telko sam pravo: »Gvüšno«. Gda sam drugim tapravo, sprvoga so samo gledali z bejlím, potistim smo se pa samo smejali. Tau baude Hilton senicam. Gda zvaun vdari, do vedle, ka je podnek, pa do šle djejt.

Karel Holec

Dobitnici andovskega zvona je pomagala kolegica, ka ga je sama nej mogla zdigniti

smo do pojasa v slami bili. Potejm smo s cvödrom lüknje vrtali v strejo. Male šmükle, ka smo je naprajli, smo te tak leko k streji vcujzvezali. Dočas smo fartau streje naprajli, že paunauč bila. Na, te sam dja pravo, ka tau etak nede šlau. Tau se tak pomalek dela kak licijin stolec. Če de tau tak pomalek šlau, te ranč za eden mejsec ne zgotauvimo. Nikak ovak trbej tau delati. Ka bi bi-

se že dja tü malo prestrašo. Kak de tau vögledalo, zvaun nesemo brezi zvončka, sam zmišlavo sam v sebi. Če drugo nede, te iz lesa napravi tišlar pa ga dolapofarbamo, itak de baukše vögledalo. Kak etak zmišlavam, ranč pred antikvariumom ojdím, gda prejk okna zaglednam eden zvonček. Od veselje sam skur vö iz kauže skočo.

Gda sam z zvončkom v

FAŠENSKI PLES V SOMBOTELI

Sombotelska slovenska samouprava in Slovensko društvo sta sedmo paut organizirala fašenski ples. Prvi bal je bil 2001. leta, ranč tisti den, gda 2007. leta: 27. januarja. Pa eške večerdja je bila gnaka (punjene bedré od piškence pa vöskobacano mesau). V obedovalnici Visoke šole Dániel Berzsenyi je letos vküpprišlo največ lüdi (130). Ansambel PREKMURCI iz Prekmurja je igro od šeste vöre zvečer do drüge zrankma. Na tomboli je lüstvo tö dosta vse dobilo, 199 numar je bilau. Predmete za tombolo so nam dali: Zveza

Slovencev, Državna samouprava, Radio Monošter, Hrvati iz Sombotela, andovska slovenska samouprava, Slovenci iz Mosonmagyaróvára in člani sombotelskoga društva pa njini padaške, šteri so prišli na veselico. Cejkare sta nam splele Ilonka Braunštein in Micka Ropoš z Gorenjoga Sinika. Male košarice, krpače je spleu ranč tak z Gorenjoga Sinika Palkin Toni. Domanji krü pa sta spekla Ilonka Braunštein in Martin Ropoš z Gorenjoga Sinika.

Andovčani so nas letos pá presenetili. Najprve smo brodili, ka tau bau presenečenje, ka ne pridejo. Letos so zamidili zavolo snegá. Pa leko, ka zatok tö, ka so našmetni privlekli za seov ANDOVSKI ZVON. Na, nej pravoga, de pa té, šteri je več kak en mejter viski biu, je tö žmeten biu. Polica za sklejce pa vrče (tálas) pa je rejsan bila prava, veuka, kak mora biti.

-mkm-

JANUARSKA SPRTOLEJT

Rada si vzemem čas za sebe. Odidem v naravo, pelam se na Goričko ali pa se samo meknem v tišino moje sobe. Včas si nariktam kakšo muziko, pa si sedem, pa kak pravijo, se v sebe poglobim. Tak gnes tü sedim v svoji sobi, zavese sam razmekola, pa gledam vö na dvorišče. Sunce me segrejavle skaus okno, nebo je plavo kak srejdil lete. Pravi den za uživanje. Ali vseeno se ne morem čüdnoga občutka rejšiti. Rada mam sunce, še rajši lepo zelenje pomladi. Pa vseeno se mi vidi, ka neka nej tak, kak bi moglo biti. Sunce namesto snega. Pomlad namesto mraza, ker bi škripo okauli nas. Pa gledaš lüdi, ka so na španceraj, na izlete odijo, na očaj pa srejdil januarja majo sunčna očala. Po nemškom teveni sam gledala, ka so lidje v kratki rokavaj, gostilne pa majo stole vöni na terasaj, gde si lidje lipau kavice naraučajo.

S pajdašami se že pogučavlemo, ka je vse vküper tau januarsko vremeje tak lepo bilau, ka je že malo čüдно. Tüj sama vüplem, ka je narava samo malo müjasta (bogaras) tau leto, ka nejsmo na pragi kakšne vekše katastrofe. Zdi se, kak če bi se cejli svejt v napačni kraj zavrtó.

Že od negdaj pravijo, ka ti prle ali sledi vse nazaj na prag pride. Tak mo prle ali sledi mogli plačati ceno za mačehovski odnos do

PESMI ČRNIH MLAK TUDI V LJUBLJANI

Franci Just, tudi urednik zbirke Med Rabo in Muro, je v Društvu slovenskih pisateljev v Ljubljani na kratko predstavil lansko bero založbe Franc - Franc, sicer pa je bila novinarska konferenca posvečena povesti Ernesta Ružiča Pesem Črnih mlak in romanu Gorana Gluviča Blejsko potrkavanje.

Pesem Črnih mlak, Porabski knjižni dar 2007, pripoveduje o slikarju, ki med pripravami na postavitve samostojne razstave koleba med tremi ženskami, zobozdravnico Vesno, novinarko Laro in ekonomistko Gajo. Glavni junak Andraž si želi najti tisto pravo ljubezen, po kateri vsi hrepenimo, je povedal urednik knjige Franci Just.

Urednik Milan Vincetič je o Gluvičevem romanu Blejsko potrkavanje povedal, da gre za obračun s polpreteklo zgodovino. Več o pomembnih rezultatih Založbe Franc - Franc v lanskem letu in letošnjih načrtih v eni prihodnjih številkih Porabja. Na fotografiji: Milan Vincetič, urednik romana Blejsko potrkavanje; avtor Goran Gluvič; Franci Just - Založba Franc - Franc in urednik zbirke Med Rabo in Muro, in Ernest Ružič, avtor povesti Pesem Črnih mlak.

(Ur.)

... DO MADŽARSKE

Srečanje Gyurcsány – Dávid

Srečanje med predsednikom vlade Ferencem Gyurcsányem in predsednico manjše opozicijske stranke Ibolyo Dávid je del madžarskega tiska označil kot zgodovinsko, kajti od spremembe sistema ne najdemo nobenega primera, da bi imela predsednik vlade in vodja opozicijske stranke - oba na čelu številčne delegacije - pogovore o položaju države. Pogovor je potekal o položaju srednjega sloja, kajti Demokratiški forum je pripravil predloge v 13. točkah, kako izboljšati položaj omenjenega sloja. Opozicijska stranka namreč meni, da se brez močnega srednjega sloja država ne bo razvijala. Ferenc Gyurcsány je od 13 predlaganih točk sprejel sedem in pol. Opozicijska stranka sicer ni izrekla, da bo od zunaj podpirala vlado, je pa dala vedeti, da je pristaša reform.

Usklajevanje o novem guvernerju Madžarske narodne banke

Predsednik vlade Ferenc Gyurcsány se želi sestati s predsedniki parlamentarnih strank, da bi se dogovarjali o možnih kandidatih za guvernerja (predsednika) Madžarske narodne banke. Šestletni mandat dosedanjega guvernerja Zsigmonda Járáija bo potekel na začetku marca. Pobudo za usklajevanja je dal liberalni politik Gábor Fodor in je naletel na odobravanje premiera.

Predsednik Stranke svobodnih demokratov je pred kratkim izjavil, da se stranka strinja s kandidatu več kandidatov, poimensko je omenil le enega, Györgya Surjána, regionalnega predsednika za srednjo in vzhodno Evropo pri bančni skupini Intesa Sanpaolo, ki je funkcijo guvernerja že opravljal. Po informacijah Népszabadsága je med možnimi kandidati tudi predsednik Deloitte András Simon.

»DELO, KI GA OPRAVLJAM Z UŽITKOM«

Orsolya, po domače **Urška Gállos**, je že dolga leta osrednja prevajalka iz slovenske književnosti v madžarščino, prav tako pa je izjemno pomembna povezovalka narodov, ki se kljub tisočletnemu sosedstvu še vedno slabo poznata. Nedavno je v Ljubljani prejela Lavrinovo priznanje, ki ga Društvo slovenskih književnih prevajalcev namenja tujim prevajalcem slovenske književnosti. Nagrado so letos podelili četrtič, Gálloseva pa je bila kandidatinja že od samega začetka.

• *Urška, kaj Ti pomeni Lavrinova diploma?*

»Lavrinova diploma mi je posebej dragocena, ker je moje prvo slovensko priznanje. In to strokovno, saj ga podeljujejo kolegi, prevajalci. V čast si štejem, da sem se znašla v družbi kolegov Františka Benharta, Klause Detlefa Olofa in Jolke Milič, ki jih dobro poznam in visoko cenim.«

• *Tvoja mama se je rodila v Ribnici, ki leži južno od Ljubljane, torej precej daleč od Madžarske. Kako je prišla v Tvoj rodni Pécsvárad?*

»Pred drugo svetovno vojno je bila kot medicinska sestra poslana v Prekmurje (Murska Sobota, Črenšovci, Lendava), od tam pa med vojno na Madžarsko, kjer sta se spoznala z očetom, ki je bil doma iz Pécsvárada. Tu z mamo, ki je zdaj dopolnila 92 let, v pradedovi hiši živiva še danes.«

• *Tvoj oče je bil pomemben in zanimiv človek.*

»Moj oče, Ferenc Gállos, je v Pécsu diplomiral iz prava, vendar ga je književnost močno zanimala – tudi sam je pisal. Prav tako je pomembno njegovo raziskovanje lokalne zgodovine, ki ga jaz nadaljujem, kar mi je poleg prevajanja slovenske književnosti v največje veselje. Čeprav je oče žal zgodaj umrl, mi je zapustil dragoceno tradicijo.«

• *Kje si se naučila slovenščino?*

»Predvsem v Sloveniji, kamor sem že v otroštvu hodila na počitnice, ki so name naredile zelo globok vtis. Videla sem takorekoč arhaično kmečko življenje in običaje. Naša slovenska družina, Petkovi (po domače Bozbitovi) v Ribnici, stara mama, dva strica, teta v Ljubljani, bratrance, sestrične, prijatelji, vse to mi je dalo v mladih letih obilo vtisov, zaradi česar sem na vsak način

hotela ohraniti stike s Slovenijo. Ker me je zanimala književnost, se mi je zdelo prevajanje najbolj primerno. Pri tem mi je bil v pomoč študij madžarskega in ruskega jezika in književnosti na univerzi v Pécsu, saj mi je dal slavistično in hungarološko podlago.«

Za Urško Gallos je Lavrinovo priznanje prvo priznanje, ki ga je prejela v Sloveniji

• *Prevajati si začela leta 1973. Kako je prišlo do tega?*

»V Ljubljani tedaj nisem mogla študirati, profesor Hadrovics pa mi je l. 1972 povedal, da na Madžarskem ne morem študirati slovenščine. Potem sem šla v budimpeštansko ulico Rigó na državni izpit iz slovenskega jezika, kjer so mi dali slovaški tekst in trdili, da slovenski jezik ne obstaja, Jugoslovani pa govorijo srbohrvaško. Bila sem užaljena in osebno prizadeta, zato sem naredila vik in krik. Nato so v Budimpešti končno našli slovenskega profesorja, zdaj že pokojnega Borisa Bresta, ki je bil tudi pisatelj. Po izpitu mi je povedal, da založba Európa išče prevajalce iz slovenščine. Z Brestom sva potem postala dobra prijatelja, prevedla sem tudi neki njegov tekst. Pisala sem Európi, urednica Romána Gimes me je prosila za poskusni prevod, na zalogi sem imela odlomek iz Prežihovih Samorastnikov (naslov se mi zdi precej usoden in simboličen), prevod so sprejeli in od takrat imam vedno delo pri različnih založbah in revijah. Imam srečo – skoraj vse prevode mi je uspelo pripeljati do objave.

Potem sem odkrila ljubljanski poletni seminar slovenskega jezika, literature in kulture, prvič

sem se ga udeležila l. 1973. Pri tem sem vzpostavila svoje stike s slovenskimi književniki, ki še vedno trajajo, na primer s Ciriлом Zlobcem, ki mi je pošiljal Sodobnost, in s Kajetanom Kovičem, ki mi je priskrbel knjige in slovar slovenskega knjižnega jezika. Pozneje, v osemdesetih le-

vedno pomeni redna srečanja in korespondenco z njimi, pogovore o knjigah in o vsem mogočem. Tako sem vedno na tekočem z literarnim (pa tudi drugim) dogajanjem v Sloveniji in imam vedno pripravljene predloge za »svoje« založbe (Európa, Jelenkor, Osiris ...). V Ljubljani in Mariboru veliko hodim tudi v gledališče. Prevedena knjiga mora nuditi prevajalcu izziv, nekaj novega, neko bogastvo – tudi to je posebna nagrada. Delo, ki ga opravljam z užitkom.«

• *Zakaj je slovenska književnost zanimiva za Madžare?*

»Iz istega razloga kot madžarska za Slovence: za bralce je najbolj zanimivo tisto, kar je skupno. Skupna stoletja v nekdanjem avstrijskem imperiju, vse kar je v sedanji Sloveniji in Madžarski ostalo od teh izročil, torej skupna srednjeevropska tradicija. Kot pri lani izdanih romanih Kajetana Koviča Profesor domišljije (Képzelt tanár úr) in Draga Jančarja Katarina, pav in jezuit – našo skupno zgodbo odkrivajo kritike, ki so zelo pozitivne. Vendar nikar ne imejmo iluzij. Te knjige tu in tam berejo sladokusci. Poskusila sem na primer, da bi knjige velikih slovenskih književnikov dajali slovenski podjetniki madžarskim partnerjem kot poslovno darilo, pa ni bilo odziva.«

• *Med letoma 1998–2003 si bila lektorica za madžarski jezik na ljubljanski univerzi. To je bilo tudi edino obdobje, ko si živela pretežno v Sloveniji. Si takrat dobila nov pogled na slovensko-madžarske odnose?*

»To je bilo izredno intenzivno obdobje glede stikov z živim jezikom, z »mojimi« avtorji, s slovenskim literarnim življenjem, gledališčem, s slovensko pokrajino, z mesti, s prekmurskimi in ljubljanskimi Madžari, z morjem itd. Ljubljansko madžarsko veleposlaništvo je delovalo kot kulturni center, veleposlanik István Ószi si je želel čimvečjega števila kulturnih prireditev, ki sem jih organizirala z žal pravkar preminulo zaslužno diplomatinjo Zsuzso Nesztor in z Anito Győrei. Priredili smo številne literarne matinee in gostovanja avtorjev na ambasadi. Ko je l. 2003 Imre Kertész prejel Nobelovo nagrado, sem v avli fi-

lozofske fakultete pripravila razstavo o madžarskih nobelovcih, veleposlanik Gábor Bagi je imel predavanje o madžarskem jeziku in kulturi, sodelovala je tudi dekanja Neva Šlibar. V tem času je nastalo precej mojih študij na različne teme.«

• *Kakšen je zdaj tvoj pogled na slovensko-madžarske literarne stike?*

»Danes stiki potekajo sami po sebi, kar je razvidno iz programov revij Apokalipsa in Jelenkor, založb Beletrina in JAK, madžarski pisatelji obiskujejo Vilenico in nekatere druge prireditve v Sloveniji, slovenski Knjižni festival in Slavnostni teden knjige.«

• *Kot prevajalka si sodelovala tudi z gospodarstveniki. Si pri tem dobila kakšen nov pogled na stike med Slovenci in Madžari?*

»Stiki v teh krogih se odvijajo po njihovih strokovnih pravilih. V veliko veselje mi je bilo, da moj izbor slovenskih esejev, Eltört korszó iz l. 1992 kot malo slovensko berilo berejo madžarski diplomati in gospodarstveniki, ko se odpravljajo delat v Slovenijo. Tudi Debeljakova lanskoletna zbirka esejev Európa európaik nélkül je naletela na dober odziv v teh krogih, berejo pa jo tudi na oddelku za balkanske študije univerze v Pécsu.«

• *Že od samega začetka si konzultantka srednjeevropskega literarnega srečanja Vilenica, na katerem so imeli doslej Madžari velik uspeh – poleg dveh velikih nagrad za življenjsko delo (Péter Nádas, Péter Eszterházy) so dobili tudi štiri Kristale za najboljša tam prebrana dela (Lajos Grendel, Endre Kukorelly, István Vörös, Pál Závada).*

»Vilenica že dvajset let nudi izjemno priložnost za promocijo madžarske literature. Eszterházy je tam dobil prvo nagrado v tujini, Nádas svojo prvo srednjeevropsko nagrado. Madžarski nastop je tam zmeraj izredno opazen, kar je plod skupnega truda skupine konzultantov. Vilenica je danes pojem kvalitetnega literarnega foruma med madžarskimi avtorji. Posebej mi je v veselje, da so lani nastopili tudi avtorji iz Porabja.«

Mladen Pavičić
Foto: László Laufer

OTROŠKI

Dvojčka Viktor pa Viktorija trno radiva spita. Kak bi pa nej, vej sta pa eške mladiva pa maliva. Ja, trno radiva sta sneniva. Trno radiva dugo ležita v posteli. Trno radiva se dugo pretegavleta, kak sta dugiva pa šurkiva. Ata Viki pa mama Vika njima dopistita, ka leko dugo spita. Pa ka se pretegavleta. Pa ka sta sneniva. Vej sta pa eške mladiva pa maliva. Pa se vej, ka mali pa mladi morajo spat. Morajo spat, ka zrastejo v velke pa krepke lidi. Se pa takšo to zgodi, ka je spanja zavole. Za takšiva mladivca pa maliva kak sta Viktor pa Viktorija to. Bila je takša kisejla nedela. Bila je tou siva pa mokra nedela. Lidge so se vlačili koulivrat kak kakše manjaste sence. Pa je nej čüdo, ka sta Viktor pa Viktorija nej mela vole vöskobacati iz postele. Kak je steri oupro oči pa pogledno prouti okni, ji je brž zapro.

- *Nikšne vole nemam staniti,* - je zejvala Viktorija.

- *Nikšne vole nemam, ka bi stano,* - je eške bole na šurko zejvo Viktor.

Tak sta spala, drejmala pa se pretegavala skur do poudneva. Zdaj je že mama to nej dopistila takšo ležanja.

- *Stanita, ka trbej sto za obed pripraviti!*

Dvojčka pa, kak bi jo sploy ne čüla. Obrnola sta se vsikši na svoj kraj pa spala tadale. Zato je za deset minutov stoupo na delo ata.

- *Demo, mladi manjaki! Po-*

VIKTOR+VIKTORIJA

SPANJE

kažite ka ste živi, zdravi pa divdji!

Una pa sta se znouva obrnola v posteli. Mami pa ati so začnili popuščati živci.

- *Tak včasim stanita!*

Zdaj sta dun pistila nikšno rejčvö iz sebe. Začno je Viktor.

- *Aj prva stane Viktorija. Una je starejša. Una se je prva narodila.*

- *Ja, samo deset minutov prva,* - se je škela zakopati globše v postelo Viktorija.

- *Kakoli! Vseeno je če tri lejta ali pa deset minutov. Ti si starejša od mene!* - je nej škeu Viktor iz postele.

Vejn bi se eške tadale onejala, sto prvi stane. Bi se eške tadale, če bi nej bila njiva mama takša mama.

- *Za mlajše po obedi nede sladoleda, za vekše pa boude,* - je prajla ranč telko na glas, ka sta jo čüla. Nagnouk sta bila oblečeni, mujtiva pa vred vzetiva.

- *Ge dobim sladoled, ti pa nej. Ge sam starejša,* - je vrtela lampe Viktorija.

- *Ka si ti starejša? Deset minutov nika ne znamenuje, ka boš vejđla,* - je trpeto za svoj sladoled Viktor.

Mama se je samo smedjala, gda jiva je poslušala. Po obedi sta dobila vsikši svoj velki sladoled. Po tistom pa sta šla nazaj ležat. Če pa je bila takša kisila, siva pa mokra nedela. Pa sladoleda je to več nej bilou.

Miki Roš

Tudi mi se bomo potrudili...

V zadnjem času so doljneseški otroci v vrtcu dvakrat preživeli lepe trenutke. Skupaj z ostalimi porabskimi vrtci smo dobili bogata darila. Pod božičnim drevesom so se z veseljem spoznavali z vsebino zabojev, v katerih so našli slike za učenje slovenščine, razne igračke... Zelo všeč jim je zložljiva gumijasta preproga. Radi skačejo na njej, največkrat jo uporabljamo pri telovadbi. Letos smo pa imeli obisk sodelavke Slovenske zveze, Klare Fodor, ki je prinesla velike zaboje, da smo jo komaj videli izza njih. Prinesla je darila humanitarne organizacije ADRA. Dobili smo veliko igračk, tako je imel vsak otrok kaj za sebe. Dobili smo pa tudi veliko materialov od Zavoda RS za šolstvo. Veseli nas, da jih lahko uporabljamo pri vsakodnevnem delu, najbolj pri likovni dejavnosti malčkov. Iz barvnih papirjev, kartonov smo naredili slikco, ki govori o tem, da zelo čakamo sneg, saj bi se radi sankali.

Radi bi se zahvalili višji svetovalki Valeriji Preger za lepa darila in seveda tudi za njeno delo in trud. Za zahvalo se bomo tudi mi potrudili, da bi se naši malčki naučili čimveč novih slovenskih izrazov in pesmic. Valeriji želimo veliko uspeha pri njenem nadaljnjem delu.

Malčki in delavci vrtca na Dolnjem Seniku

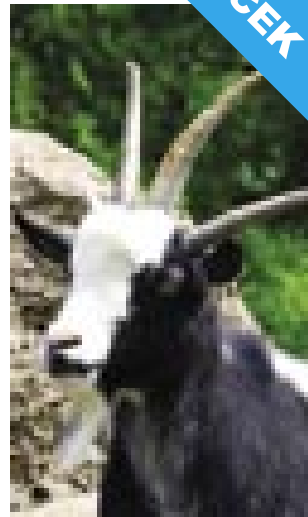
MLAŠEČI

Prispodobе o živalih

Nič krivi kozi je človek pripisal zlasti dve človeški lastnosti: neumnost in domišljavost, slednji dve pa menda krasita predvsem ženske. **Koza** je torej, poleg omenjene živali, tudi neumna in bahava ženska, in če vzkliknemo: »Glej jo, **kozo neumno!**« pomeni, da je dotična gospa še dvakrat bolj neumna od navadne koze. Z isto besedo označujemo tudi nekatere predmete: koza je lesena naprava, na katero položimo hlod, preden ga razžagamo, telovadno orodje za preskakovanje, posoda za kuhanje in še kaj bi se našlo. Koze imajo rade sol, dekleta pa fante; nekatere so tako **nore nanje kot koze na sol**. Koze meketajo, **meketajo** pa tudi ljudje – takrat, ko jih je strah in govorijo z zateg-

KOZA, KOZEL

njenim, jokavim glasom. Če kakšno težavo rešimo tako, da je **volk sit in koza cela**, si lahko zares čestitamo. Kdor je **zvit kot kozji rog**, je zelo prebrisan, zatorej: če koga **uženemo v kozji rog**, ga zatreemo tako, da mu zmanjka sape. Včasih, ko nas kdo razjezi, mu **preberemo nekaj kozjih molitvic** – takrat nam iz ust letijo besede, ki so vse prej kot molitev. Ker imamo radi naravo, se tu in tam podamo vanjo po **kozjih stazah**; kdor **skaklja** po njih **kot koza**, je zares zelo poskočen in gibčen. Tudi kozji samec si je utrl pot v jezikovne podobe. Tako je **grešni kozel**, denimo, tisti, ki je vedno vsega kriv. Kdor **strelja kozle**, govori neumnosti, kdor **smrdi kot kozel**,

pa zelo močno smrdi. Kozel je tudi starinska beseda za izbruhan jed, iz katere je nastal glagol **kozlati**. Po kozlu se imenujejo tudi številne, večinoma pozabljene otroške igre: **kozla bítí, skakati čez kozla, kozla dreti...**

Klarisa Jovanović

MOJE NAJBOLJŠE POTOVANJE

Na osemletni gimnaziji v Monoštru so učenci pri slovensčini dobili nalogo, naj na kratko pišejo o svojem najboljšem potovanju ali izletu. Nekaj prispevkov so poslali tudi na naše uredništvo.

Najboljši izlet v mojem življenju do zdaj sem doživela lani poleti. Poletje vedno preživim pri starih starših v Budimpešti. Skupaj smo odpotovali na Slovaško, v kraj Dobšina. Čeprav smo enkrat zgrešili smer, smo brez težav prispeli v mesto. Najprej smo si ogledali jamo, ki je zelo visoko na gori, tako da smo morali veliko pešačiti. V ledeni jami je bilo zelo mrzlo, kljub temu je bilo zelo lepo. Komaj sem se je nagledala, ker mi je bila grozno všeč. Po poti nazaj v mesto smo kupili razglednice. Kmalu smo se odpravili nazaj proti Budimpešti. Ko smo prispeli v glavno mesto, je tako močno deževalo, da je na cestah stala voda. Vznemirjena sem bila od doživetij, malce pa tudi zaspana.

Potovanje v Dobšino mi je bilo zelo všeč, ogled ledene jame pa priporočam vsem.

Bettina Princz

Moje najlepše potovanje je bilo poleti 2004. Počitnice sem preživela skupaj z mamo in prijateljico na Balatonu. Avgusta smo odpotovali v mesto Fonyód. Pot je dolgo trajala, ker sva morali z mamo najprej po prijateljico v Bakony-sárkány, ki je precej daleč od Monoštra.

Prvi dan smo se šle takoj po parkiranju in namestitvi kopat. Kasneje sem pridobila veliko prijateljev in smo se zelo dobro počutili. S prijateljico sva se večkrat pogovarjali do pozne noči. Podnevi sva se kopali in zbirali školjke v jezeru. Bila sem zelo žalostna, ko smo morale domov.

Réka Dzsida

Moje najboljšo potovanje je bilo poleti 2005, ko sva bili s prijateljico na Blatnem jezeru. Seveda so bili z nami tudi starši. Bili smo v več krajih. V

Szigligetu je bila plaža, sem sva se hodili vsak dan kopat in sončit. Enkrat sva s turistično ladjo odpulili v Badacsony. Med potjo sva videli veliko labodov. V mestu sva si ogledali znamenitosti. Med počitnicami sva se po Balatonu vozili tudi s čolnom. Vesela sem bila, ko so mi starši dovolili, da sem lahko veslala. Potem sva s prijateljico plavali od čolna do plaže. Ko sva prišli iz vode, nisva imeli niti brisače, niti obleke, niti čevljev. Bosi in v kopalkah sva morali domov. Tudi ob večerih sva se zelo dobro zabavali, hodili sva na sprehode, igrali badminton, imeli smo pa tudi piknik. Enkrat sva se odpeljali v mesto Tapolca. Želeli sva si ogledati jamo, toda vrsta pri blagajni je bila zelo dolga. Nisva hoteli počakati, rajši sva si ogledali mesto.

Na teh počitnicah sem se počutila enkratno.

Martina Bajzek

KAUT

RTV SLO **PETEK, 09.02.2007, I. SPORED TVS**
7.00 POROČILA, DOBRO JUTRO, 9.05 TEDENSKI IZBOR, OTROŠKI PROGRAM, 11.35 DUHOVNI UTRIP, 11.50 V 80 ZAKLADH OKOLI SVETA, ANG. DOK. SER., 13.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 13.30 JULIJA, AVST. NAD., 14.20 SLOVENCI ITALIJI, 15.10 MOSTOVI - HIDAK, 15.40 MALI MOZART, RIS., 16.05 IZ POPOTNE TORBE: ŽLICA, 16.25 ŠTIRJE PROTI ZLODEJU, NEMŠ. NAN., 17.00 NOVICE, SLOVENSKA KRONIKA, ŠPORT, VREME, 17.35 SKRIVNOST ETRUŠČANOV, FRANC. DOK. ODD., 18.25 ŽREBANJE DETELJICE, 18.35 ŽELEJČKI, RIS., 18.40 PUJSA PEPA, RIS., 18.50 OGLASI + NAPOVEDNIKI, 19.00 DNEVNIK, VREME, ŠPORT, 19.55 ZAČNIMO ZNOVA, DRUŽ. NAN., 20.30 NA ZDRAVJE! 21.50 ODMEVI, KULTURA, ŠPORT, VREME, 22.50 KULTURNI PREGLED, 23.05 POLNOČNI KLUB, 0.20 SKRIVNOST ETRUŠČANOV, PON., 1.10 DNEVNIK, 1.50 INFOKANAL

PETEK, 09.02.2007, II. SPORED TVS
6.30 INFOKANAL, TV PRODAJA, 10.50 SLOVENSKI VENČEK 2005, 11.45 FRASIER, AM. NAN., 12.10 SP V ALPSKIH DISCIPLINAH, SUPER KOMBINACIJSKI SMUK (Ž), 14.20 LABIRINT, 15.10 ZDAJ!, 15.40 SP V ALPSKIH DISCIPLINAH, SUPER KOMBINACIJSKI SLALOM (Ž), 17.25 KOŠARKA, POKAL SPAR, 19.30 ŠTUDENTSKA, 20.00 MRTVI, NEMŠ. DOK. ODD., 20.50 POMARANČE NISO EDINO SADJE, ANG. NAD., 21.45 SLEPILO, SLOV. FILM, 23.30 PREKUPČEVALCI, AM. FILM, 1.55 INFOKANAL

RTV SLO **SOBOTA, 10.02.2007, I. SPORED TVS**
6.10 TEDENSKI IZBOR, 7.00 OTROŠKI PROGRAM, 10.55 POLNOČNI KLUB, 12.10 TEDNIK, 13.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 13.15 UMKO, 14.10 VRTILJAK, 17.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 17.15 VRTILJAK, 18.40 POZABLJENI IGRAČI, RIS., 19.00 DNEVNIK, VREME, ŠPORT, UTRIP, EUTRINKI, 19.55 TAM, KJER JE SRCE, AM. FILM, 21.55 HRI-BAR, 23.00 POROČILA, VREME, ŠPORT, 23.35 POD RUŠO, AM. NAD., 0.35 AMERIŠKI BLIŠČ, AM. FILM, 2.10 DNEVNIK, 2.35 INFOKANAL

SOBOTA, 10.02.2007, II. SPORED TVS
6.30 INFOKANAL, TV PRODAJA, 8.20 SKOZI ČAS, 8.30 ŠTUDENTSKA, 8.50 TEKMA, 9.40 MRTVI, NEMŠ. DOK. ODD., 10.35 SVETOVNO PRVENSTVO V BIATLONU, ŠTAFETE 4 X 7, 5 KM (M), 12.05 SVETOVNO PRVENSTVO V ALPSKIH DISCIPLINAH, SMUK (M), 14.05 SVETOVNO PRVENSTVO V BIATLONU, MNOŽIČEN START 12, 5 KM (Ž), 16.15 SVETOVNI POKAL V SMUČARSKIH SKOKIH, 18.25 KOŠARKA, POKAL SPAR, 20.00 ALPE-DONAVA-JADRAN, PODOBE IZ SREDNJE EVROPE, 20.45 15 LET SKUPINE BIG FOOT MAMA, 22.35 VRTILJAK, 0.35 VRATOLOMNA VOŽNJA JANE HALL, ANG. NAD., 1.25 INFOKANAL

RTV SLO **NEDELJA, 11.02.2007, I. SPORED TVS**
7.00 ŽIV ŽAV, OTROŠKI PROGRAM, 9.50 KAKO SEM VIDEL SVET IZPOD MIZE: SLOVO, IGR. NAN., 10.05 ODDAJA ZA OTROKE, 10.20 SVET VODNIH ŽIVALI, NEMŠ. SER., 10.50 PRISLUHNI MO TIŠINI, 11.20 OZARE, 11.25 OBZORJA DUHA, 12.00 LJUDJE IN ZEMLJA, 13.10 NA ZDRAVJE!, 14.30 TISTEGA LEPEGA POPOLDNEVA, 17.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 17.15 TISTEGA LEPEGA POPOLDNEVA - VIKEND PAKET, 18.30 ŽREBANJE LOTA, 18.40 KRAVICA KATKA, RIS., 18.45 SNEŽINEK FLOK, RIS., 19.00 DNEVNIK, VREME, ŠPORT, ZRCALO TEDNA, 19.55 SPET DOMA, 21.45 VEČERNI GOST, 22.40 POROČILA, VREME, ŠPORT, 23.00 KAOS, IT. FILM, 2.00 DNEVNIK, 2.25 INFOKANAL

NEDELJA, 11.02.2007, II. SPORED TVS
6.30 INFOKANAL, TV PRODAJA, 8.40 SKOZI ČAS, 8.50 IZDELOVALEC BOBNA, NIZ. GLASB. ODD., 9.00 IZDELOVALEC KLAVIRJA, NIZ. GLASB. SER., 9.10 MLADI VIRTUOZI: TOLKALEC GREGA GORENŠEK, 9.30 POMAGAJMO SI, 10.00 ALPE-DONAVA-JADRAN, 10.30 KULTURNI PREGLED, 10.50 SP V BIATLONU, 12.05 SP V ALPSKIH DISCIPLINAH, 14.05 SP V BIATLONU, 15.20 SP V SMUČARSKIH SKOKIH, 17.55 KOŠARKA, POKAL SPAR, 20.00 ŠIROKO ODPRTE OČI, IT. DOK. ODD., 20.50 FRASIER, AM. NAN., 21.30 Š - ŠPORTNA ODDAJA, 22.15 POKVARJENA DEKLETA, ANG. NAD., 23.05 UMETNOST GLASBE IN PLESA, 0.10 INFOKANAL

RTV SLO **PONEDELJEK, 12.02.2007, I. SPORED TVS**
6.25 TEDENSKI IZBOR, 7.00 POROČILA, DOBRO JUTRO, 9.05 TEDENSKI IZBOR, OTROŠKI PROGRAM, 11.00 ETRUŠČANI - NEDOKONČANO POTOVANJE, FRANC. DOK. ODD., 11.55 MILA, NAŠA MILA - PORTRET MILE KAČIČ, 13.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 13.15 SPET DOMA, 15.10 DOBER DAN, KOROŠKA, 15.40 TELEBAJSKI, OTR. NAN., 16.05 SEJALCI SVETLOBE: LOVILEC SENC, OTR. NAN., 16.25 MARTINA IN PTIČJE STRAŠILO: VITEZI, 16.35 BINE: POTOVANJE, LUTK. NAN., 17.00 NOVICE, SLOVENSKA KRONIKA, ŠPORT, VREME, 17.40 SUROVA NARAVA, ANG. POLJ. SER., 18.30 ŽREBANJE 3X3 PLUS 6, 18.40 NINA NANA, RIS., 18.45 JOKO! ŽAKAMOKO! TOTO!, RIS., 19.00 DNEVNIK, VREME, ŠPORT, 19.55 ROŽMARINKA IN TIMIJANKA, ANG. NAD., 20.50 OSMI DAN, 21.20 PRVI IN DRUGI, 21.50 ODMEVI, KULTURA, ŠPORT, VREME, 22.50 DEDIŠČINA EVROPE: ZRAČNI MOST, NEMŠ. NAD., 0.25 SUROVA NARAVA, PON., 1.15 DNEVNIK, 1.55 INFOKANAL

PONEDELJEK, 12.02.2007, II. SPORED TVS
6.30 INFOKANAL, TV PRODAJA, 10.30 Š - ŠPORTNA ODDAJA, 11.15 VRTILJAK, 13.20 TISTEGA LEPEGA POPOLDNEVA, 17.00 MOZAIK, 18.00 POROČILA, 18.10 TEKMA, 19.00 VSE O ŽIVALIH: GAZELE, ANG. DOK. NAN., 19.25 MI ZNAMO, IZOB. ODD., 20.00 BITKA ZA POPOLNOST, ANG. DOK. SER., 21.00 STUDIO CITY, 22.00 SOUTH PARK, AM. RIS., 22.20 GLAS(BE)NI VEČERI NA DRUGEM: KONCERT TOLKALSKEGA KOLEKTIVA STOP, 23.40 CITY FOLK, LJUDJE EVROPSKIH MEST: LIZBONA, 0.15 INFOKANAL

RTV SLO **TOREK, 13.02.2007, I. SPORED TVS**
6.10 TEDENSKI IZBOR, 7.00 POROČILA, DOBRO JUTRO, 9.05 TEDENSKI IZBOR, OTROŠKI PROGRAM, 11.05 SUROVA NARAVA, ANG. POLJ. SER., 11.55 VEČERNI GOST, 13.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 13.15 OBZORJA DUHA, 13.50 PRISLUHNI MO TIŠINI, 14.20 OSMI DAN, 15.10 MOSTOVI - HIDAK, 15.40 TABALUGA, RIS., 16.05 ALI ME POZNAŠ: JAZ SEM DIVJI KOSTANJ S PLODOVI, 16.10 AFNA FRIKI: ZNANOST, 16.35 KNJIGA MENE BRIGA, 17.00 NOVICE, SLOVENSKA KRONIKA, ŠPORT, VREME, 17.30 ZASTRTI ČASI SLOVANOV, DOK. ODD., 18.00 MODRO, 18.35 ANČINE NOGICE, RIS., 19.00 DNEVNIK, VREME, ŠPORT, 19.55 PIRAMIDA, 20.55 DOSJE, 21.50 ODMEVI, KULTURA, ŠPORT, VREME, 22.50 UMETNOST IGRE, 23.15 KAJNOV NASMEH, FRANC. LIT. NAD., 0.15 DNEVNIK, 0.55 INFOKANAL

TOREK, 13.02.2007, II. SPORED TVS
6.30 INFOKANAL, TV PRODAJA, 12.35 DOBER DAN, KOROŠKA, 13.05 GLAS(BE)NI VEČERI NA DRUGEM: KONCERT TOLKALSKEGA KOLEKTIVA STOP, 14.25 STUDIO CITY, 15.25 PRVI IN DRUGI, 15.45 MOZAIK, 16.40 SP V ALPSKEM SMUČANJU, VELESALOM (Ž), 19.40 SP V ALPSKEM SMUČANJU, VELESALOM (Ž), 22.10 TAKSI ZA TRUPLJO, AVST. FILM, 23.30 DOMOVINA, NEMŠKA KRONIKA, NEMŠ. NAD., 0.35 INFOKANAL

RTV SLO **SREDA, 14.02.2007, I. SPORED TVS**
6.10 TEDENSKI IZBOR, 7.00 POROČILA, DOBRO JUTRO, 9.05 TEDENSKI IZBOR, OTROŠKI PROGRAM, 10.35 KNJIGA MENE BRIGA, 10.55 ZASTRTI ČASI SLOVANOV, DOK. ODD., 11.30 MODRO, 12.00 LJUDJE IN ZEMLJA, 13.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 13.25 UMETNOST IGRE, 13.50 ODPETI PESNIKI, 14.00 DOSJE, 15.10 MOSTOVI - HIDAK, 15.45 ŠOLA PRVAKOV II, RIS., 16.05 MALE SIVE CELICE, KVIZ, 17.00 NOVICE, SLOVENSKA KRONIKA, ŠPORT, VREME, 17.35 Z VAMI, 18.30 ŽREBANJE ASTRA IN LOTA, 18.40 MEDO POPI, RIS., 18.45 VRAN DOKOLENKO, RIS., 19.00 DNEVNIK, VREME, ŠPORT, 19.55 ČEŠKI SEN, ČEŠKI FILM, 21.20 ZADNJA ŠOLSKA NALOGA, SLOV. KRATKI FILM, 21.35 ZADNJA VOŽNJA, NEMŠ. KRATKI FILM, 21.50 ODMEVI, KULTURA, ŠPORT, VREME, 22.55 OMIZJE: SVETO IN SVET, 0.10 Z VAMI, 1.00 DNEVNIK, 1.40 INFOKANAL

SREDA, 14.02.2007, II. SPORED TVS
6.30 INFOKANAL, TV PRODAJA, 9.40 SP V ALPSKEM SMUČANJU, VELESALOM (M), 15.00 SVET VODNIH ŽIVALI, NEMŠ. POLJ. SER., 15.30 BITKA ZA POPOLNOST, ANG. DOK. SER., 16.20 HRI-BAR, 17.25 MOSTOVI - HIDAK, 18.00 POROČILA, 18.05 LABIRINT, 19.00 VIZUM ZA PRIHODNOST, BOS. NAD., 20.00 TARČA, 21.30 ŽABE, TV PRIREDBA PREDSTAVE SNG DRAMA LJUBLJANA - MALA DRAMA, 22.45 14. SVETOVNI KONGRES SAKSO- FONISTOV LJUBLJANA 2006 - BIG BAND RTV SLOVENIJA IN YELLOWJACKETS, 23.45 KONTROLA, MADŽARSKI FILM, 1.35 INFOKANAL

RTV SLO **ČETRTEK, 15.02.2007, I. SPORED TVS**
6.10 TEDENSKI IZBOR, 7.00 POROČILA, DOBRO JUTRO, 9.05 TEDENSKI IZBOR, OTROŠKI PROGRAM, 10.50 Z VAMI, 11.40 OMIZJE: SVETO IN SVET, 13.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 13.20 ZAČNIMO ZNOVA, DRUŽ. NAN., 13.50 PIRAMIDA, 15.10 MOSTOVI - HIDAK, 15.40 KLJUKEČ S STREHE, RIS., 16.05 DANES JE, JUTRI GA NI, KRATKI DOK. FILM IZ HRVAŠKE, 16.20 ENAJSTA ŠOLA, ODDAJA ZA RADOVEDNEŽE, 17.00 NOVICE, SLOVENSKA KRONIKA, ŠPORT, VREME, 17.30 JASNO IN GLASNO, 18.20 DUHOVNI UTRIP, 18.40 POLIČAJ ČRT, RIS., 19.00 DNEVNIK, VREME, ŠPORT, 19.55 TEDNIK, 20.45 V 80 ZAKLADH OKOLI SVETA, ANG. DOK. SER., 21.50 ODMEVI, KULTURA, ŠPORT, VREME, 22.50 KNJIGA MENE BRIGA, 23.10 GLASBENI VEČER, 23.20 OB 80. OBLETNICI JANEZA MATIČIČA - SHEN WENYU, SIMFONIKI RTV SLOVENIJA IN EN SHAO, 1.10 DNEVNIK, 1.50 INFOKANAL

ČETRTEK, 15.02.2007, II. SPORED TVS
6.30 INFOKANAL, TV PRODAJA, 14.20 CITY FOLK, LJUDJE EVROPSKIH MEST: LIZBONA, 14.50 LABIRINT, 15.40 ŠIROKO ODPRTE OČI, IT. DOK. ODD., 16.30 MOZAIK, 17.25 MOSTOVI - HIDAK, 18.00 POROČILA, 18.05 SLOVENSKI VENČEK, 19.05 Z GLASBO IN S PLESOM ... RDEČA TAKTIKA, SCENE IZ GLASBENEGA ŽIVLJENJA V STALINISTIČNI RUSIJI, FRANC. GLASB.-DOK. ODD., 20.00 ŽENSKES IMAJO VEDNO PRAV, FRANC. FILM, 21.30 HUFF, AM. NAD., 22.30 OBRITOGlavci, KATALONSKI TV FILM, 0.00 SOUTH PARK, AM. RIS., 0.25 OBSEDNA STANJE, FRANC. FILM, 2.20 INFOKANAL

Zveza Slovencev na Madžarskem

Vas vabimo na predstavo!

SLOVENSKE KULTURNE PRIZNANJE

ki bo v sodelju, 11. februarja 2007, ob 18.30 uri
v kulturnem domu na Gornjem Senuku.

Kulturni priznanji bomo podelili
v predstavitvi

CD-ja ljudskih pevcev ZS Gornji Senik in
v predstavi Igr. Kraljevičeva ustvarjen ustvarjen
in ustvarjen Igr. Kraljevičeva v ustvarjen
gledališki skupini ZS DOŠ Gornji Senik.

V programu bodo sodelovali:
ustvarjeni ustvarjeni "Slovenski" in
15-25-letni DOŠ Gornji Senik ter
dva "Slovi" gledalci iz Madžarske.

Vpisnice razpisni

SLOVENSKE ODDAJE NA MADŽARSKEM RADIU

Od 1. februarja 2007 naprej lahko poslušate slovenski program na srednjem valu (MW ali AM) **v nedeljo od 6.00 do 6.30 ure** na 1251 kHz (Regionalni radio), ponovitev pa **v ponedeljek od 13.00 do 13.30** na 1188 kHz (Prekodonavje / Dunántúl), v Budimpešti pa na 873 kHz (Kanal MR4).

Porabje

ČASOPIS
SLOVENCEV NA
MADŽARSKEM

Izhaja vsak četrtek
Glavna in odgovorna urednica
Marijana Sukič

Naslov uredništva:

H-9970 Monošter, Gárdonyi G. ul. 1.; p.p. 77,
tel.: 94/380-767; e-mail: porabje@mail.datanet.hu
ISSN 1218-7062

Tisk: EUROTRADE PRINT d.o.o.
Lendavska 1; 9000 Murska Sobota; Slovenija

Časopis izhaja z denarno pomočjo Urada RS za Slovence v zamejstvu in po svetu ter Javnega sklada za narodne in etnične manjšine na Madžarskem.

Naročnina: za Madžarsko letno 2.600 HUF, za Slovenijo 5.200 SIT ali 22 EUR. Za ostale države 52 EUR ali 52 USD.
Številka bančnega računa: HU15 1174 7068 2000 1357,
SWIFT koda: OTPVHUHB